

What Lingers, What Shifts

Lorian Gwynn

February 28 - April 4, 2026

*"This is one of those canvases that I need a month to recover from before I can continue!" Lorian Gwynn speaks passionately about her work, and with humor, as if she were talking about family. She dislikes fixed structures, but still manages to create her own personal and contemporary order precisely from the chaos that the everyday brings. Her work revolves around intuition, chance, and the discovery of unexpected connections. Her images conjure up reality as layered and dynamic, like a stream of experiences. This also means, as she puts it, that her works are sometimes rebellious, imposing their own rules on the artist. The answer to this rebellion is: to look at the image, over and over and over again. Her paintings emerge from a process she sees more as *breathing* than as a *plan*. "I begin with several layers of gesso, followed by acrylic paint, to de-emphasize the white canvas. The blank surface isn't a void, but a silence that first needs to be softened. By applying layers, the canvas can already begin to live, breathe, develop a skin. This creates the space for me to begin, a place where time can slowly settle."*

In her first solo exhibition at the gallery, we present a series of recent works, mostly portraits. Guided by her intuition, Gwynn essentially explores the physical and psychological realities of human existence through painting. For the smaller portraits, she used people from her inner circle as models, sometimes using a photograph as a starting point. Gwynn: *"The better I know someone, the less guidance I need. A glance, a small movement, unfolds in thin layers of oil paint. Sometimes I get to know someone better by painting them; sometimes, the process primarily helps me realize how I see others. What I find beautiful is always searching and feeling that there is no absolute truth or finish line."*

Gwynn's portraits are part of a long painterly tradition. Her expressive painting does originate from a linear search for resemblance to an individual. Yet, in their transparent layering, they ultimately reveal a contemporary, fragmented, and cinematic perspective. Gwynn has the ability to draw the viewer into the construction of her evocative and poetic fiction. She says that the present is central to her work. By this, she means the moments shared with loved ones and friends, the turmoil of daily life, but also larger, more general, and current themes such as the idea of transformation and connection. *What Lingers, What Shifts* explores the expressive power of the painted image in the face of continuous change.

Lorian Gwynn was born in 2001 in Utrecht. In 2023, she earned her Bachelor of Fine Art from the HKU in Utrecht, followed by a residency at De Ateliers in Amsterdam. In 2024, she won the Buning Brongers Prize, in 2023 she was nominated for the Royal Award for Modern Painting, and in 2026 she was awarded the Royal Award for Modern Painting. She is nominated for the Schefferprijs 2026 for which the winner will be announced in March 2026. Her work has been included in exhibitions in Amsterdam (2025, Offspring, De Ateliers), The Hague (2025, Residency of the German Embassy), Delden (2025, Museum No Hero), Amsterdam (2024, Arti et Amicitiae), Amsterdam (2023 & 2026 Royal Palace), New York (2025, Jarvis Art), London (2026, upcoming). Paintings by Gwynn are part of the collections of Museum Voorlinden, Museum No Hero, and various (international) private collections.

What Lingers, What Shifts

Lorian Gwynn

28 februari - 4 april, 2026

“Dit is zo’n doek waar ik wel een maand van moet bijkomen voor ik er mee verder kan gaan!” Lorian Gwynn spreekt hartstochtelijk én met humor over haar werk, alsof ze het over familie heeft. Ze houdt niet van vaststaande structuren, maar schept haar persoonlijke en eigentijdse orde, juist uit de chaos die de realiteit van het alledaagse leven met zich meebrengt. Haar werk draait om intuïtie, toeval en het ontdekken van onverwachte verbindingen. Haar beelden toveren de realiteit tevoorschijn als gelaagd en dynamisch, als een stroom aan ervaringen. Daarbij hoort, zoals ze het zelf formuleert, dat haar werken soms weerbarstig zijn, en hun eigen wetten opleggen aan de kunstenaar. Het antwoord op die weerbarstigheid is: kijken, kijken en nog eens kijken. Haar schilderijen ontstaan vanuit een proces dat ze eerder ziet als ‘adem halen’ dan als een ‘plan’. *“Ik begin met meerdere lagen gesso gevolgd door acryl verf, om het witte doek zijn dreiging te ontnemen. Het onbeschreven vlak is geen leegte, maar een stilte die eerst verzacht moet worden. Door lagen aan te brengen mag het doek alvast een beetje beginnen met leven, ademen, een huid krijgen. Zo ontstaat voor mij de ruimte om te beginnen, een plek waar de tijd zich langzaam kan nestelen.”*

In haar eerste solotentoonstelling in de galerie presenteren we een reeks recente werken, voor het merendeel portretten. Varend op haar intuïtie verkent Gwynn in feite al schilderend de fysieke en psychologische realiteit van het menselijk bestaan. Voor de kleinere portretten nam ze mensen uit haar omgeving als model, al dan niet met een foto als vertrekpunt. Gwynn: *“Hoe beter ik iemand ken, hoe minder houvast ik nodig heb. In dunne lagen olieverf ontvouwt zich een oogopslag, een kleine beweging. Soms leer ik iemand beter kennen door diegene te schilderen, soms realiseer ik me door het proces vooral hoe ik zelf naar anderen kijk. Wat ik mooi vind is om altijd zoekend te blijven en te voelen dat er geen absolute waarheid of eindstreep is.”*

Gwynn bevindt zich met haar portretten in een lange schilderkunstige traditie. Haar expressieve wijze van schilderen levert portretten op die weliswaar ontstaan vanuit het lineaire zoeken naar een gelijkenis met een individu, maar die uiteindelijk in hun transparante gelaagdheid vooral blijf geven van een eigentijdse, gefragmenteerde en filmische blik. Gwynn heeft het vermogen om de beschouwer mee te slepen in de constructie van haar suggestieve en poëtische fictie. Zelf zegt ze dat het heden centraal staat in haar werk. Daarmee bedoelt ze de gedeelde momenten met haar geliefden en bekenden, de onrust van het dagelijks leven, maar ook de grotere, meer algemene en actuele thema's zoals het idee van transformatie en van verbondenheid. *What Lingers, What Shifts* gaat over de zeggingskracht van het geschilderde beeld in het licht van een continue veranderlijkheid.

Lorian Gwynn (2001, Utrecht) rondde haar opleiding aan de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht af in 2023. Van 2024-2025 deed ze een residentie aan De Ateliers in Amsterdam. In 2023 was ze genomineerd voor de Koninklijke Prijs voor Schilderkunst. In 2024 won ze de Buning Brongers prijs en in 2026 won ze de Koninklijke Prijs voor Schilderkunst. Ze is ook genomineerd voor de Schefferprijs waarvan de winnaar binnenkort bekend wordt gemaakt. Haar werk is vertegenwoordigd in openbare en particuliere collecties.

tegenboschvanvreden / bloemgracht 57 / 1016 ke amsterdam / the netherlands / +31 [20] 320 67 68 / info@tegenboschvanvreden.com